

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/25/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615207461
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5615207461.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Urbanovej a členov senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a JUDr. Adriany Gallovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti V. B., nar. XX.XX.XXXX a V. B., nar. XX.XX.XXXX, obidve bytom u matky, obidve zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov: matky K. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, XXX XX L. I., t. č. prechodne bytom M. XXX/X, XXX XX L. M., a otca M. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX E. XXX, t. č. prechodne bytom XXX XX O. XXX, o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 1P/56/2015-56 zo dňa 25.02.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 1P/56/2015-56 zo dňa
p o t v r d z u j e .

25. 02. 2016

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil otcovi povinnosť platiť zvýšené výživné na maloletého V. B., nar. XX.XX.XXXX vo výške 75,00 Eur mesačne a na maloletú V. B., nar. XX.XX.XXXX vo výške 75,00 Eur mesačne, vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky, od 01.09.2015. Zameškané výživné za obdobie od 01.09.2015 do 29.02.2016 na maloletého V. vo výške 90,00 Eur a na maloletú V. vo výške 90,00 Eur súd povolil otcovi splácať v splátkach po 10,00 Eur mesačne na každé dieťa spolu s bežným výživným vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca, pričom prvá splátka je splatná právoplatnosťou výroku tohto rozsudku a nezaplatením čo i len jednej splátky sa stane splatným celý dlh. V zostávajúcej časti návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. Týmto bol zmenený rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 7P/16/2011-24 zo dňa 28.09.2011 a rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4P/401/2010-35 zo dňa 21.12.2010 v časti o výživnom. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom podaným dňa 26. 8. 2015 na Okresný súd Liptovský Mikuláš sa matka domáhala zvýšenia výživného na maloleté deti V. B. a V. B. s odôvodnením, že naposledy bolo o výživnom rozhodované rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7P/12/2015, kedy bol návrh otca na zníženie výživného zamietnutý. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4P/401/2010-35 bolo určené výživné na maloletého V. po 60,00 Eur mesačne, na mal. V. po 50,00 Eur mesačne. Na maloletú V. bolo rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7P/16/2011 výživné zvýšené na 60,00 Eur mesačne. Súdom stanovené výživné už nepostačuje pokryť potreby detí. Navyše u detí došlo aj k podstatnej zmene pomerov, nakoľko už obidve deti budú navštevovať základnú školu. Matky s deťmi žije v podnájme v rodinnom dome v miestnej časti U.. Druh, s ktorým žije, P. I., je t. č. vo výkone trestu odňatia slobody. Má s ním syna P., nar. XX. XX. XXXX. Za bývanie v jednoizbovom byte s príslušenstvom platí matka 250,00 Eur mesačne. Spoločnosti

Provident spláca dlh po 5,00 Eur mesačne. Maloletý V. navštevuje tretí ročník ZŠ Čsl. brigády. Stravuje sa v škole, navštevuje školský klub detí. Maloletá V. je od septembra 2015 žiačkou 1. ročníka tej istej školy. Pre obidve deti má matka vybavené dotácie na stravu a pomôcky. Deti sú zdravé, netrpia žiadnymi ochoreniami, s ktorými by sa spájali zvýšené výdavky. Štátom je jej poskytované náhradné výživné. Otec deťom na výživu vôbec neprispieva, s deťmi sa vôbec nestretáva. Príjem matky, okrem náhradného výživného, spočíva v poberaní rodičovského príspevku a prídavkov na tri deti.

3. Naposledy bolo rozhodované o výživnom pre maloleté deti rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7P/12/2015 zo dňa 27.03.2015, kedy bol návrh otca na zníženie výživného zamietnutý. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že podľa výslovného tvrdenia otca detí od posledného rozhodnutia o výživnom nedošlo k zmene pomerov na jeho strane. Počet vyživovacích povinností sa nezmenil, na rozdiel od matky detí, ktorej pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť. V čase posledných rozhodnutí o výživnom otec detí nemal žiaden príjem, nebol evidovaný na úrade práce. Mal príjem len z príležitostných brigádnických prác alebo z prác bez zmluvy, bez vyplatenia mzdy. V danej dobe otec poberal dávku v hmotnej núdzi spolu s partnerkou, s ktorou žil v spoločnej domácnosti. Nepreukázal, ani sa nevyjadroval o žiadnej objektívnej príčine, pre ktorú by nemohol pracovať. Rovnako rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 9P/4/2013-24 zo dňa 22.02.2013 bol návrh otca na zníženie výživného zamietnutý. Otec v danom čase nebol evidovaný na úrade práce, nevznikol mu nárok na podporu v nezamestnanosti, ani na dávky v hmotnej núdzi a sociálnej pomoci.

4. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4P/401/401/2010-35 zo dňa 21.12.2010 bolo určené výživné na maloletého V. po 60,00 Eur mesačne a na maloletú V. po 50,00 Eur mesačne. Príjem matky v danom období spočíval v poberaní rodičovského príspevku a prídavkov na dve deti, spolu vo výške 208,00 Eur mesačne. Otec bol nezamestnaný, bez nároku na podporu v nezamestnanosti alebo sociálnu dávku., jeho pracovný pomer bol v máji 2007 ukončený dohodou. Vyživovaciu povinnosť mal v danom čase k štyrom deťom. Pre maloletú V. bolo rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7P/16/2011 výživné zvýšené na sumu 60,00 Eur mesačne od 03.08.2011. V čase uvedeného rozhodnutia otec mal vyživovaciu povinnosť vo výške 100,00 Eur na syna M. B., ktorý bol v ústavnej starostlivosti, k maloletej Q. B., narodennej v roku XXXX, s matkou ktorej žil v spoločnej domácnosti. Jediným príjmom tejto domácnosti bol rodičovský príspevok matky maloletej Q. B.. Ani v tom čase nebol otec evidovaný na Úrade práce a nemal žiadne príjmy. Obe deti B. v danom čase navštevovali materskú školu, čo predstavovalo výdavky na každé z detí po 13,30 Eur mesačne. Matka maloletých detí žila v spoločnej domácnosti so svojou matkou - starou matkou maloletých detí, ktorá bola invalidná dôchodkyňa s príjmom 240,00 Eur mesačne. Rodina obývala garsónku s nákladmi 120,00 Eur mesačne. Matka nemala žiaden príjem, lebo v marci 2011 jej prestal byť vyplácaný rodičovský príspevok. Súd návrh na zvýšenie výživného na maloletého V. B. vtedy zamietol.

5. Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš mal okresný súd preukázané, že v súčasnosti matka poberá rodičovský príspevok v sume 203,20 Eur mesačne, rodinné prídavky v sume po 23,52 Eur mesačne na každé dieťa, náhradné výživné po 60,00 Eur mesačne na syna V. a dcéru V.. Pribudla jej vyživovacia povinnosť k synovi P., nar. XX.XX.XXXX, ktorého otcom je P. I., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody. Matka si aktuálne zabezpečila nepravidelný zdroj príjmu na základe dohody o vykonaní práce pre Poistovňu Dôvera, a. s.. Otec maloletých detí, je nezamestnaný, evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 19.02.2015, jeho rodina poberá dávky v hmotnej núdzi.

6. Okresný súd citoval ust. § 26, § 62 ods. 1, 2 a 4 a 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len Zákon o rodine) a konštatoval, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal preukázané, že matka maloletých detí je opäť na rodičovskej dovolenke s dieťaťom narodeným XX.XX.XXXX. Jej pravidelný príjem spočíva v poberaní rodičovského príspevku v sume 203,20 Eur mesačne, v poberaní náhradného výživného, prídavkov na tri deti v sume po 23,52 Eur mesačne. Maloletý V. je od posledného určenia výživného starší o viac ako 5 rokov, v súčasnosti navštevuje tretí ročník základnej školy. Má zhoršený zrak, nosí okuliare. Mimo školy je aktívny v turistickom záujmovom krúžku. Stravuje sa v školskej jedálni. Maloletá V. je od posledného určenia výživného staršia o štyri a pol roka, v septembri 2015 začala navštevovať základnú školu. Navštevuje tiež školskú jedáleň, školský klub detí a záujmový krúžok mažoretiek. V škole sa u nej začali prejavovať problémy s učením, navštevuje Centrum pedagogicko-psychologického poradenstva.

7. Od posledného rozhodovania o výživnom, kedy súd zamietol návrh otca na zníženie výživného, sa pomery na strane otca nezmenili, tento je stále nezamestnaný, evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, jeho rodina poberá dávky v hmotnej núdzi. Rovnako otec nezmenil svoje správanie, keď je zrejme, že naďalej pasívne pristupuje k riešeniu otázky zamestnania a hľadania primeraného zdroja peňažného príjmu, navyše, o deti nejaví dostatočný osobný záujem. Nebola preukázaná existencia objektívnych prekážok, ktoré by mu bránili pracovať. S postojom otca vyplýva, že u neho absentuje

skutočný a konštruktívny záujem o prácu aj plnenie vyživovacej povinnosti, podľa jeho vlastného vyjadrenia sa mu fakticky "neoplatí" zamestnať, rodina by prišla o dávky v hmotnej núdzi, a on by "musel dávať na výživné". Napriek jeho tvrdeniu, že prácu si hľadá i sám, na druhej strane nevyužil všetky možnosti pracovných príležitostí v danom regióne. V dôsledku otcovej ľahostajnosti v nedávnej minulosti nastal i stav, kedy pre neplnenie vyživovacej povinnosti ku jednému z jeho detí bol trestne stíhaný a odsúdený.

8. Hoci deti v súčasnosti ešte nie sú v období intenzívneho rastu a dospievania, je zrejmé, že doposiaľ určené výživné nepostačuje na pokrytie výdavkov súvisiacich so starostlivosťou o ne. S pribúdajúcim vekom sa zvyšujú náklady na ich ošatenie, stravovanie, na uhrádzanie nákladov spojených s návštevou základnej školy, u maloletej V. aj školského klubu, vyvíjaním mimoškolských aktivít, ako aj nákladov spojených so zrakovým znevýhodnením maloletého V.. Táto zmena pomerov na strane maloletých detí bola dôvodom pre rozhodnutie súdu o zvýšení výživného zo sumy určenej na maloletého V. vo výške 60,00 Eur na sumu 75,00 Eur mesačne, a na maloletú V. zo sumy 60,00 Eur na sumu 75,00 Eur mesačne. Takto určená suma zvýšeného výživného v primeranej miere proporcionálne zohľadňuje schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca, i odôvodnené potreby maloletých detí, za situácie, keď matka maloletých v súčasnosti svoju osobnú starostlivosť venuje aj ďalšiemu maloletému dieťaťu a jej zárobkové možnosti, hoci aktuálne svedčia o možnosti čiastočného zlepšenia majetkových pomerov, sú limitované, napriek jej iniciatívnej snahe vylepšiť finančný rozpočet rodiny dohodou o vykonaní práce. Hoci zvýšené výživné nepostačuje na pokrytie všetkých odôvodnených potrieb maloletých detí, pri jeho určení bral súd do úvahy mieru proporcionality i limity otcových možností a schopností, a preto v zostávajúcej časti súd návrh matky zamietol.

9. Súd určil počiatok zvýšeného výživného na obdobie od 01.09.2015, teda od počiatku nového školského roka, kedy najmä došlo ku výraznej zmene pomerov na strane obidvoch detí, pričom takto určený počiatok zvýšenia výživného blízko korešponduje s dátumom podania návrhu matky na zvýšenie výživného, dňom 26.08.2015. Otcovi vznikol dlh na výživnom vo výške 90,00 Eur na obidve deti, a tento mu súd povolil splácať v splátkach po 10,00 Eur mesačne na každé dieťa spolu s bežným výživným vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca, pričom prvá splátka je splatná právoplatnosťou výroku tohto rozsudku, a nezaplatením čo i len jednej splátky sa stane splatným celý dlh.

10. Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7P/16/2011-24 zo dňa 28.09.2011 a rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4P/401/2010-35 zo dňa 21.12.2010 v časti o výživnom.

11. Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil aplikáciou ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

12. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec na pojednávaní konanom dňa 25.02.2016 po vyhlásení rozsudku, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s výškou výživného.

13. Následne okresný súd postupom v zmysle ust. § 209 ods. 3 O.s.p. vyzval otca, aby svoje odvolanie proti rozsudku bližšie odôvodnil a uviedol rozsah, v akom rozsudok okresného súdu napáda, t.j. proti ktorým výrokom rozsudku sa odvoláva a uviedol ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré neboli v konaní uplatnené a ako žiada, aby súd vo veci rozhodol. Predmetnú výzvu na doplnenie odvolania prevzal otec dňa 28.04.2016, ktorý však až do rozhodnutia odvolacieho súdu na ňu nereagoval.

14. Matke a kolízny opatrovník maloletých detí, zostali v odvolacom konaní nečinní.

15. Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vymedzenom v ust. § 212 ods. 2 písm. a), b) O.s.p. a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. za použitia ust. § 156 ods. 3 O.s.p.) podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

16. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu prechádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a návrh matky na zvýšenie výživného aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

17. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní vo veciach maloletých detí, ktoré konanie môže začať aj bez návrhu (§ 81 ods. 1 O.s.p.) súd nie je viazaný rozsahom odvolania.

Otec vo svojom opravnom prostriedku len namietal rozhodnutie súdu o zvýšení výživného na maloleté deti. Toto svoje odvolanie žiadnym spôsobom nedoplnil a ani neodôvodnil.

18. Zákon o rodine umožňuje, ak sa zmenia pomery na strane rodičov, prípadne na strane detí samotných, aby výživné bolo novým spôsobom upravené (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine). Samozrejme nejde o akúkoľvek zmenu, ale o takú zmenu, ktorá má význam pre záver, že výživné určené v predchádzajúcom rozhodnutí už nezodpovedá zmenenej situácii, a to jednak na strane osôb výživou povinných, tak i osoby k výžive oprávnenej. Takouto zmenou pomerov nie je teda akákoľvek zmena z hľadísk rozhodujúcich pre určenie výživného, ale musí ísť o zmenu pomerov závažnejšieho rázu v tých okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie predchádzajúceho rozhodnutia, teda o zmenu, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov.

19. Hmotno-právnu podmienkou toho, aby súd mohol o výške výživného na dieťa opakovane rozhodnúť (či už schválením novej dohody, alebo autoritatívnym rozhodnutím) je zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výšky výživného. Avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Pokiaľ by súd nemal preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, išlo by vlastne o neprípustné preskúmvanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia.

Pri rozhodovaní o zmene výšky výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodnutia, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Len v prípade, ak má súd preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti.

20. Tak ako správne konštatoval vo svojom rozhodnutí súd prvej inštancie, v súčasnosti je matka maloletých detí opäť na rodičovskej dovolenke so synom P. I., nar. XX.XX.XXXX a jej jediným zdrojom príjmu je rodičovský príspevok vo výške 203,20 Eur mesačne. Okrem toho poberá náhradné výživné a prídavky na tri deti po 23,52 Eur mesačne. Maloletý V. je od posledného určenia výživného starší viac ako 5 rokov. V súčasnosti navštevuje 3. ročník základnej školy, má zhoršený zrak, nosí okuliare. Mimo školy je aktívny v turistickom krúžku, stravuje sa v školskej jedálni. Maloletá V. je od posledného určenia výživného staršia o 4,5 roka a v mesiaci september 2015 začala navštevovať základnú školu. Navštevuje tiež školskú jedáleň, školský klub detí a záujmový krúžok mažoretiek. V dôsledku vzniknutých problémov s učením navštevuje aj Centrum pedagogicko-psychologického poradenstva. Od posledného rozhodovania súdu o výživnom sa pomery na strane otca nezmenili. Otec je stále nezamestnaný, evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a jeho rodina poberá dávky v hmotnej núdzi. Jeho prístup sa nezmenil, naďalej je k otázke riešenia svojho zamestnania pasívny, nehľadá si zdroj príjmov, z ktorého by zabezpečil výživu na neho odkázaných osôb. Otec je zdravý a v produktívnom veku, a preto mu nič nebráni, aby sa zamestnal a mal trvalý zdroj príjmov. Matka si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom plní jednak výkonom osobnej starostlivosti, jednak uspokojovaním bytovej potreby všetkých detí. Nepochybne od posledného určenia výživného došlo k zmene v odôvodnených potrebách obidvoch maloletých detí, a to v súvislosti s ich celkovým telesným rastom a postupom do vyššieho ročníka základnej školy (maloletý V.) a i s nástupom na povinnú školskú dochádzku (maloletá V.), s čím má matka zvýšené výdavky. Náklady na výživu obidvoch maloletých detí správne špecifikoval prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí. Odvolací súd zdôrazňuje, že v rozhodnutí o zvýšení výživného otca na maloleté deti súd prihliada, nielen na skutočné príjmy otca, ktoré v čase rozhodnutia dosahuje, ale je potrebné vychádzať z jeho potenciálnych príjmov, teda príjmov, ktoré by mal, resp. mohol dosahovať pri existencii objektívne preukázaných skutočností (vek, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zameranie, zdravotný stav, schopnosti, prax, dopyt na trhu práce a pod.). Otec si musí byť vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom, a preto je povinný vynaložiť oveľa väčšie úsilie pri hľadaní zamestnania a nespoliehať sa len na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, ktorý ho zaradil do evidencie nezamestnaných a od ktorého dlhodobo poberá sociálne dávky. Svoj životný štandard si otec môže zvýšiť jednak brigádnickou činnosťou, prípadne pracovným pomerom na dobu určitú. Otec však ku plneniu svojej vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom pristupuje laxne, matke ho neplatí, v dôsledku čoho štát za neho vypláca matke náhradné výživné. Za neplnenie vyživovacej povinnosti k jednému z jeho detí bol otec aj trestne stíhaný i odsúdený. Je nepochybne, že doposiaľ určené výživné už nepostačuje na pokrytie výdavkov súvisiacich so starostlivosťou matky o obidve

maloleté deti. So zvyšujúcim sa vekom rastú aj náklady na ich ošatenie, stravovanie, úhradu nákladov v súvislosti s návštevou základnej školy, u maloletej V. i školského klubu, či vyvíjaní mimoškolských aktivít a taktiež nákladov spojených so zrakovým postihnutím maloletého V.. Okresný súd preto postupoval správne, keď zvýšil výživné na každé z detí o 15,00 Eur mesačne. Táto suma výživného v primeranej miere zohľadňuje schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca, ako aj odôvodnené potreby maloletých detí. Otec sa nemôže spoliehať výlučne na to, že matka bude v plnej miere zabezpečovať výživu maloletých detí za situácie, že jej pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť a sama sa snaží ťažkú finančnú situáciu zlepšiť výkonom práce na základe dohody o vykonaní práce. Tak ako správne uzavrel prvoinštančný súd takto zvýšené výživné určite nepostačuje na pokrytie všetkých odôvodnených potrieb maloletých detí, no pri jeho určení bola zohľadnená miera proporcionality i limity otcových možností a schopností, a tiež jeho ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu. Okresný súd preto postupoval správne, ak vo zvyšnej časti návrh matky zamietol. Podľa názoru odvolacieho súdu prvoinštančný súd pri svojom rozhodovaní o výške výživného na obidve maloleté deti postupoval dôsledne a zhodnotil všetky relevantné skutočnosti, ktoré boli v konaní preukázané. Rozhodnutie okresného súdu o určení výšky výživného otca na maloleté deti, ako aj deň začiatku plnenia jeho vyživovacej povinnosti je vecne správne a zodpovedá zákonným ustanoveniam citovaným v napadnutom rozsudku.

21. Súčasne odvolací súd konštatuje aj správnosť napadnutého rozsudku pri vyčíslení nedoplatku otca na výživnom na každé maloleté dieťa a tiež vo výroku, v ktorom bola konštatovaná zmena pôvodného rozhodnutia o výživnom v dôsledku zmenených pomerov (§ 163 ods. 2 O.s.p.).

22. Vecne správnym je aj výrok napadnutého rozsudku o trovách konania, ktoré plne zodpovedá ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. aplikovaného súdom prvej inštancie na prejednávánú vec.

23. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd v súlade s ust. § 146 ods. 1 písm. a) v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

25. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané pred 01.07.2016, t.j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, čomu zodpovedá i procesný postup a rozhodovanie odvolacieho súdu. K písomnému vypracovaniu rozhodnutia však dochádza za účinnosti „nových“ procesných predpisov - zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok a zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok. Vzhľadom k nie celkom jednoznačným prechodným ustanoveniam (osobitne § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá CSP; § 395 ods. 1,2 CMP) odvolací súd v rámci písomného vyhotovenia rozsudku čiastočne zohľadnil aj aktuálnu právnu úpravu; napr. uvedenie mien a priezvisk sudcov rozhodujúcich vo veci, číslovanie odsekov odôvodnenia, poučenie o prípustnosti dovolania, lehote na podanie dovolania, o náležitostiach dovolania a povinnom zastúpení advokátom v dovolacom konaní.

26. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu n i e j e prípustné odvolanie.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné, alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§76 CMP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§ 77 CMP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti / Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.